Dosarul nr.4r-968/24 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-23077591-02-4r-01032024 Judecător: Radu GRECU

D E C I Z I E
în numele Legii

16 septembrie 2024 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CHIȘINĂU
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Oxana ROBU
Judecătorii Vitalie BUDECI și Vladislav SCHIBIN

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților la proces, recursul declarat de avocatul Ion MAZUR în interesele persoanei în privința căruia a fost pornită cauza contravențională PLĂMĂDEALĂ Dumitru, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.4-2010/2023 din 07 februarie 2024, în cauza contravențională intentată în privința lui PLĂMĂDEALĂ Dumitru, în temeiul art.78[1] Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 30.05.2023 până la 07.02.2024;
în Curtea de Apel Chișinău, din 01.03.2024 până la 26.06.2024 (în procedura judecătorului Ion SECRIERU), din 26.06.2024 pînă la 16.09.2024 (în procedura judecătorului Vitalie BUDECI).
Procedura de citare legal executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

A C O N S T A T A T :

1. Făptuitorul PLĂMĂDEALĂ Dumitru, pe 18.04.2023, la ora 01:42, aflându-se pe adresa din *****, or. *****, str. *****, în urma unui conflict prin comportament neadecvat față de soția sa, prin aplicarea violenței asupra corpului acesteia.

Acțiunile făptuitorului, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 78[1] din Codul contravențional potrivit căruia constituie contravenție maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale.

Totodată, cauza contravențională şi materialele anexate, împreună cu procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI05 993445 din 24.05.2023, au fost expediate în instanța de judecată, conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), fiind distribuită judecătorului Radu GRECU.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) nr.4-2010/2023 din 07 februarie 2024,* PLĂMĂDEALĂ Dumitru, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] Cod Contravențional, și i s-a stabilit sancțiune cu muncă neremunerată în folosul comunității de 45 (patruzeci și cinci) ore.

În conformitate cu art. 41 alin. (3) din Codul contravențional, s-a obligat PLĂMĂDEALĂ Dumitru să frecventeze programele probaţionale pentru reducerea agresivității stabilite de către consilierul de probațiune.

Controlul asupra comportării și executării de către PLĂMĂDEALĂ Dumitru a pedepsei stabilite prin prezenta hotărâre, se pune în obligația organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, avocatul Ion MAZUR în interesele persoanei în privința căruia a fost pornită cauza contravențională PLĂMĂDEALĂ Dumitru*, *a declarat recurs în termenul legal*, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.4-2010/2023 din 07 februarie 2024, cu emiterea unei noi hotărîri prin care procesul contravențional să fie încetat pe motiv că nu există faptul contravenției.

În motivarea recursului recurentul a menționat că, Hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.4-2010/2023 din 07 februarie 2024 este neîntemeiată și urmează a fi casată, or instanța a dat doar o apreciere probelor prezentate la materialele cauzei contravenționale, şi nu a solicitat administrarea suplimentară a unor acte probatorii în cazul constatării lipsei acestora, circumstanțe care ar fi putut fi examinate şi verificate prin prisma argumentelor participanților la proces, ca ulterior să fie emisă o hotărâre motivată, clară şi conform prevederilor legale la caz.

Invocă faptul că agentul constatator nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a lui PLĂMĂDEALĂ Dumitru, în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului nu sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art.78[1] Cod contravențional.

Subliniază că, procesul-verbal cu privire la contravenție este act administrativ, care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate și sancționarea contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale din care ar rezulta componența de contravenție.

Menționează că hotărîrea recurată nu conține referire la careva probe sau circumstanțe noi care puteau să servească ca temei de recunoaștere a vinovăției în baza art. 78[1] Cod contravențional și de aplicare a sancțiunii contravenționale în privința lui PLĂMĂDEALĂ Dumitru.

La fel indică apărarea că sarcina probațiunii în cazul dat aparținea agentului constatator care urma să pună la dispoziția instanței de judecată materiale și probe care să demonstreze latura obiectivă și latura subiectivă conform art. 78[1] Cod contravențional în acțiunile lui PLĂMĂDEALĂ Dumitru.

Susține recurentul că la examinarea cauzei în fond nu au fost argumentată în vreo oarecare modalitate faptul că a existat vre-un pericol eminent din partea lui

PLĂMĂDEALĂ Dumitru asupra lui PLĂMĂDEALĂ *****sau a existat vre-o tentativă de a face careva acțiuni violente asupra presupusei victime.

Consideră că învinuirea adusă nu este clară, agentul constatator nu a realizat o descriere concretă a contravenției, cu specificarea acțiunii sau a inacțiunii autorului și a tuturor circumstanțelor.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) Cod Contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod Contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. *Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de avocatul Ion MAZUR în interesele persoanei în privința căruia a fost pornită cauza contravențională PLĂMĂDEALĂ Dumitru, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.4-2010/2023 din 07 februarie 2024, din considerentele ce succed.*

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost

recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

6. În fapt, potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, prin procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI05 993445 din 24.05.2023 încheiat de către agentul constatator din cadrul IP Buiucani al DP mun. Chișinău, CELAC Renard, în sarcina făptuitorului PLĂMĂDEALĂ Dumitru s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional.

Acțiunile lui PLĂMĂDEALĂ Dumitru au fost calificate de către agentul constatator conform art. 78^1 Cod contravențional, adică maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale.

7. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod Contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Instanța de fond corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui PLĂMĂDEALĂ Dumitru sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. În conformitate cu art. 8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu

vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

Conform prevederilor art. 14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

În acord cu art. 374 Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Potrivit art. 458 alin.(1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei. Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.

8. Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Iar, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 și 445 din Codul contravențional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Colegiul penal reține că, Legea prevede redactarea procesului verbal într-o anumită formă *ad validatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, astfel la cazul dedus spre examinare au fost respectate prevederile art.443 alin.(1) lit.d), e) Cod contravențional, și anume, procesul-verbal cu privire la contravenție va include încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Examinând materialele cauzei contravenționale Colegiul nu a stabilit încălcarea cărorva drepturi şi libertăți ale lui PLĂMĂDEALĂ Dumitru. La fel, se reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența făptuitorului care a semnat procesul verbal cu privire la contravenție și nu a înaintat careva obiecții.

La fel, este consemnat dreptul de a-şi invita un apărător, de a solicita un interpret sau de a-şi prezenta obiecții şi probe suplimentare, neutilizat de făptuitor inclusiv cu ocazia citării sale legale. În concordanță cu cele expuse, Colegiul precizează că dreptul la apărare nu este unul absolut şi în fiecare caz trebuie să se stabilească dacă, în lumina ansamblului procedurii, restricția în cauză a privat inculpatul de un proces echitabil, iar în

cazul în care acestuia i-au fost asigurate aceste garanții până la examinarea cauzei în fond, în fața unui tribunal, instanța consideră că nu i-au fost aduse repercusiuni grave în drepturile esențiale ale lui PLĂMĂDEALĂ Dumitru.

Respectiv instanța de recurs consideră oportun de a preciza că, procesul-verbal a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, fapt confirmat prin semnătura acestuia în toate rubricile necesare din procesul-verbal cu privire la contravenție.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța de recurs constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin.(1) lit. a)-h) din Codul contravențional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravențională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligațiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecțiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanța de recurs nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui PLĂMĂDEALĂ Dumitru sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

Potrivit prevederilor art.381 alin.(4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

În baza art.440 alin.(1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi

de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin.(4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei, § 35, 1 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, 4 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

9. Sub aspectul legalității procesului verbal, colegiul denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de recurs a verificat legalitatea și temeinicia deciziei de sancționare şi a procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 993445 din 24.05.2023.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui PLĂMĂDEALĂ Dumitru în comiterea încălcării prevederilor art. 78^1 Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, concluziile agentului constatator, sunt fondate, aferent vinovăției lui PLĂMĂDEALĂ Dumitru, în comiterea contravenției prevăzute la art. 78^1 Cod contravențional, de vreme ce agentul constatator a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare şi propunerii de tragere a persoanei la răspundere contravențională. Or, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de codul contravențional, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Respectiv, contrar celor invocate în recurs, și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional vinovăția lui PLĂMĂDEALĂ Dumitru este

probată pe deplin, inclusiv prin multitudinea înscrisurilor prezentate de agentul constatator în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție, și anume:

- procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI05 993445 din 24.05.2023;

- raport privind înregistrarea contravenției din 24.05.2023;

-informație (REI-2);

-raport;

*-plângerea victimei PLĂMĂDEALĂ *****din 18.04.2023;*

*- proces-verbal de audiere a victimei PLĂMĂDEALĂ *****din 18.04.2023;*

-îndreptare; raport de constatare nr. 202302P0854 din 21.04.2023;

- chestionar de evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie din 21.04.2023;

- proces verbal de constatare din 25.04.2023;

- explicațiile cet. PLĂMĂDEALĂ Dumitru din 24.05.2023;

-raport din 25.05.2023..

10. Probele prezentate nu au fost contestate de către făptuitor, careva probe ce resping faptele stabilite de către agentul constatator instanței nu au fost prezentate. Astfel, sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța de recurs reține că, situația de fapt reținută în demers corespunde realității.

Instanța de recurs constată că în raport cu cele enunțate, art. 425 alin.(2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție şi altor probe acumulate, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenție, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziție, procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin.(1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

Interpretând art. 425 alin.(2) în coroborare cu art. 442 alin.(1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 993445 din 24.05.2023 face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator a săvârșirii nemijlocite a contravenției, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Prin urmare, toate aceste înscrisuri apreciate în cumul cu circumstanțele speței, dovedesc fără echivoc că PLĂMĂDEALĂ Dumitru a comis contravenția prevăzută de

art. 78[1] din Codul Contravențional, prin urmare Colegiul găsește întemeiate concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui PLĂMĂDEALĂ Dumitru, prin care s-a făcut dovadă stării de fapt, fiind stabilit cu certitudine faptul că, ultimul, pe 18.04.2023, la ora 01:42, aflându-se pe adresa din *****, or. *****, str. *****, în urma unui conflict prin comportament neadecvat față de soția sa, a aplicat violență asupra corpului acesteia, conform Raportului de constatare medico-legală la cet. PLĂMĂDEALĂ *****s-a constatat vătămare corporală neînsemnată, prin ce a încălcat prevederile art. 78[1] Cod contravențional. Sub acest aspect, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost stabilită pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, precum și din comportamentul contravenientului și declarațiile victimei.

Astfel, Colegiul penal precizează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator din cadrul IP Buiucani al DP mun. Chișinău, CELAC Renard nu a pus în exclusivitate doar procesul verbal cu privire la contravenție, dar a argumentat prin probe pertinente, susținute prin declarațiile inclusiv ale făptuitorului, a victimei cât și raportul de constatare medico-legală nr. 202302P0854 din 21.04.2023.

În aceeași accepție, instanța de recurs notează că potrivit pct. 25 al Regulamentului nr. 199 din 27 iunie 2003 de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, publicat în Monitorul Oficial Nr. 170-172 art. 224, la 8 august 2003, se stabilește drept grad de gravitate a vătămării integrității corporale sau a sănătății inclusiv vătămarea neînsemnată fără cauzarea prejudiciului sănătății, care la în conformitate cu pct. 74 din același Regulament, includ leziunile ce nu generează o dereglare a sănătății mai mult de 6 zile sau o incapacitate permanență de muncă. În subsidiar, reieșind din pct. 17 subpct. 3) al aceluiași Regulament, gravitatea vătămării corporale nu se apreciază dacă persoana în cauză refuză de investigații suplimentare necesare sau nu se prezintă la examinarea repetată.

11. La calificarea acțiunilor făptuitorului instanța de recurs se conduce de prevederile art.2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie nr.45 din 01.03.2007, conform cărora prin violenta în familie se subînțelege – acte de violență fizică (…) cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

La fel colegiul reține, că potrivit art.3 alin.(1), (2) lit.b) a Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, subiecți ai violenței în familie sunt agresorul şi victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie.

Respectiv constituie violență fizică – vătămarea intenționată a integrității corporale ori a sănătăți prin lovire, (…), alte acțiuni cu efect similar.

În drept, instanța de recurs reține că, în temeiul art. 24 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, statul garantează fiecărui om dreptul la viață şi la integritate fizică şi psihică.

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 01.03.2007, cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, prin violență în familie se înțeleg actele de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

Aceeași normă apreciază, violența fizică ca vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

Corespunzător, reieșind din prevederile art. 2 din Legea nominalizată, acțiunea sau inacțiunea prejudiciabilă din contextul contravenției prevăzute la art. 78^1 Cod Contravențional, cunoaște următoarele modalități faptice de realizare:

- *violență fizică*, adică vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar;

- *violență psihologică*, adică impunere a voinței sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin amenințări verbale, prin afișare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituției de învățământ; deposedare de acte de identitate; privare intenționată de acces la informație; alte acțiuni cu efect similar.

Potrivit art. 3 alin. (2) din aceeași Lege, prin membri de familie se înțeleg în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți şi copii, iar în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

În acest context, Colegiul Penal constată că, PLĂMĂDEALĂ Dumitru a săvârșit contravenția prevăzute de art. 78[1] Cod contravențional și anume maltratarea și alte acțiuni violente, comise față de un membru al familiei și anume soția PLĂMĂDEALĂ *****, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale prin urmare făptuitorul și victima sunt în relații de rudenie, şi respectiv, părțile în proces sunt membri de familie, în sensul prevederilor enunțate supra și art. 133[1] din Codul penal.

Cu referire la componența de contravenție prevăzută de art. 78[1] din Codul Contravențional, instanța de recurs relevă că obiectul juridic special al contravenției se referă la totalitatea valorilor cu privire la solidaritatea familială, la rândul său obiectul juridic secundar se referă la relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică a persoanei.

În acest sens, prin fapta comisă, PLĂMĂDEALĂ Dumitru a atentat la obiectul juridic secundar - relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea şi demnitatea persoanei.

La componența contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, obiectul material al contravenției îl reprezintă corpul persoanei, adică al victimei PLĂMĂDEALĂ *****, iar în prezenta speță obiectul material se dovedește prin raportul de constatare nr. 202302P0854 din 21.04.2023, potrivit căruia la cet. PLĂMĂDEALĂ *****s-a stabilit: excoriații ale mâinii propriu-zise mâinii drepte, echimoze membrelor superioare și inferioare, la nivelul abdomenului care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și se califică drept vătămare corporală neînsemnată.

Victima contravenției specificate la art. 78 [1] Cod Contravențional poate fi oricare membru al familiei făptuitorului.

Sub aspectul laturii obiective, fapta comisă s-a manifestat prin acțiuni de lovituri, comise de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferințe fizice şi psihice.

De asemenea, urmează a fi menționat că, componența de contravenție prevăzută de art. 78[1] Cod Contravențional este una materială pentru calificare fiind necesară săvârșirea faptei prejudiciabile, survenirea unor consecințe prejudiciabile şi existența legăturii cauzale dintre faptă şi consecințe. Urmările prejudiciabile constau în cauzarea vătămării neînsemnată a integrității corporale.

Cât privește latura subiectivă, vinovăția făptuitorului în prezenta speță, raportată la fapta imputată, cuprinde forma intenției directe, adică, făptuitorul a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptei, a prevăzut urmările și a dorit survenirea lor.

În speță, agentul constatator în procesul administrării probelor a dovedit intenția făptuitorului PLĂMĂDEALĂ Dumitru de a comite fapta imputată, în concluzie, la cazul dedus judecății sunt prezente toate elementele componenței de contravenție.

Colegiul stabilește că, PLĂMĂDEALĂ Dumitru este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani de răspundere contravențională. În plus, acesta este membrul al familiei victimei, şi anume soția acestuia, corespunzător, făptuitorul este subiect al contravenției.

Prin justețea probelor, instanța de recurs consideră acțiunile lui PLĂMĂDEALĂ Dumitru corect calificate în baza art. 78[1] Cod Contravențional al R. Moldova, iar persoana poate fi atrasă la răspundere contravențională fiind vinovată de comiterea contravenției imputate.

Astfel instanța de recurs constată că, prin fapta comisă PLĂMĂDEALĂ Dumitru a adus atingere relațiilor sociale cu privire la solidaritatea familială și relațiilor sociale cu privire la integritatea fizică a persoanei. Totodată, cu certitudine s-a constatat intenția făptuitorului PLĂMĂDEALĂ Dumitru în comiterea faptei incriminate.

12. Mai mult decât atât, PLĂMĂDEALĂ Dumitru întrunește și semnele subiectului special al contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, fiind membru de familie cu victima PLĂMĂDEALĂ *****, care este soția acestuia. Or, conform art. (3) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, violență în familie, subiecți ai violenței în familie sunt agresorul şi victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți şi copii; b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Astfel, Colegiul penal reiterează că, la cazul dedus judecății, prin prisma principiului prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea făptuitorului, instanța reține că, pe parcursul examinării prezentei cauze contravenționale, este clară poziția agentului constatator din care probe a rezultat vinovăția făptuitorului.

Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate. În aceste condiții, procesul-verbal cu privire la contravenție are valoare probatorie sub aspectul stării de fapt. În acest sens, este de remarcat că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt contrare, de principiu, Convenției Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cauza Salabiaku v. Franţa, 07.10.1998, § 27, Curtea a reținut că prezumțiile sunt permise de Convenție, dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile, având în vedere gravitatea mizei si salvgardând drepturile apărării (Radio France și alții v. Franţa, 30.03.2004, § 24).

Colegiul penal conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar contravenientului PLĂMĂDEALĂ Dumitru i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actele contestate.

Astfel, fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții, iar toate argumentele la care a făcut trimitere făptuitorul nu determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional, atâta timp cât temeiurile invocate de către făptuitor în partea ce ține de lipsa probelor, nu s-a adeverit, or acestea au fost anexate la materialele cauzei și din care rezultă cu certitudine comiterea contravenției imputate.

În circumstanțele menționate, Colegiul penal reține că în acțiunile lui PLĂMĂDEALĂ Dumitru elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 78[1] Cod contravențional. Pe lângă acestea, Colegiul penal apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 993445 din 24.05.2023 nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, care fiind coroborat cu probele acumulate, în ansamblu se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea cu vinovăție a contravenției imputate petiționarului.

Suplimentar, având în vedere că, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, instanța reține că, consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

În această privință, Colegiul penal consideră necesar de a face referire la punctul 38 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 32 din 29 noiembrie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 445 și 461 din Codul contravențional, potrivit căruia, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale, se bucură de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu.

Deci, în situația în care procesul-verbal cu privire la contravenție, legal întocmit, se bucură de prezumția legalității, iar cumulul de probe acumulate de către agentul constatator demonstrează fără echivoc comiterea de către PLĂMĂDEALĂ Dumitru a acțiunilor ilicite prevăzute la art. 78[1] din Codul contravențional, de către instanță nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

La caz, Colegiul penal relevă că, nu rezistă criticii argumentul recurentului potrivit căruia hotărârea instanței de judecată se limitează la o expunere superficială și abstractă a aspectelor faptice ale cauzei, or se constată că instanța de judecată la examinarea cauzei a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, precum și alte circumstanțe care au importanță pentru examinarea cauzei, adică a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu respectarea dreptului la un proces echitabil.

13. Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată, astfel că, se reconfirmă poziția instanței precum că, făptașul nu a prezentat nici o probă

pertinentă, concludentă și utilă care ar combate argumentele agentului constatator și ar dovedi contrariul.

În același context, relevante sunt dezideratele din Hotărârea Curții Constituționale nr.28 din 22.11.2018, §65, în care Curtea a reținut în jurisprudența sa că, sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

14. Referitor la sancțiunea aplicată de către instanța de judecată, Colegiul apreciază că aceasta a fost a fost administrată în limitele impuse de art. 37 a Codului contravențional și în limitele stabilite de art. 78^1 din Codul contravențional, în vigoare la momentul comiterii faptei,

Așadar, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin.(1), (2) din același cod, sancțiunea contravențională se aplică în funcție de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei şi de circumstanțele atenuante şi agravante, iar față de persoana a cărei vinovăție este dovedită se aplică o sancțiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispozițiile codului.

Sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de recurs precizează că, aceasta a fost administrată în limitele impuse de art. 30 alin.(2) din Codul contravențional și în limitele stabilite de art. art. 78^1 din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, de altfel fiind stabilită în cuantumul limitei minime aplicabile la acel moment de 45 (patruzeci și cinci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar ca urmare, sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci doar reieșind din faptul că contravenientul PLĂMĂDEALĂ Dumitru s-a găsit vinovat de săvârșirea faptelor, astfel cum au fost descrise în procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 993445 din 24.05.2023. Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Instanța de recurs mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor

sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

Prin urmare ținând cont de caracterul şi gradul de pericol social al contravenției săvârșite de contravenientul PLĂMĂDEALĂ Dumitru, de personalitatea acestuia, de vârsta şi starea familiară, de circumstanțele atenuante, de circumstanțele agravante nu au fost stabilite, luând în considerație totalitatea circumstanțelor comiterii contravenției Colegiul apreciază pedeapsa aplicată una echitabilă și proporțională acțiunilor contravenientului or această măsură de pedeapsă este echitabilă și proporțională pericolului social al contravenției și persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal și eficient își va atinge scopul de restabilire a echității sociale și prevenirea în săvârșirea de noi contravenții, atât din partea contravenientului, cât și a altor persoane.

La fel, conform art. 37 alin.(3) din Codul contravențional, munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancțiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1 , pentru care acordul persoanei nu este necesar. În baza celor enunțate supra, având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de judecată just a statuat asupra vinovăției lui PLĂMĂDEALĂ Dumitru, în comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional fiind aplicat făptuitorului PLĂMĂDEALĂ Dumitru o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În sensul acestei pedepse, instanța a motivat motivează prin prisma prevederilor art. 42 alin.(2) şi lipsa altor condiții stipulate de art. 43 din Codul contravențional şi anume absența unor dovezi că făptuitorul a mai fost sancționat contravențional sau penal şi lipsa unor obiecții din partea victimei, motiv pentru care instanța va aplica pedeapsa într-un cuantum mai redus mai aproape de limita minimă şi doar cu muncă neremunerată în folosul comunității, or respectiv nu mai consideră drept pertinentă recurgerea la o sancțiune mai gravă, precum arestul contravențional.

În alt context, prin prisma art. 41 alin.(3) din Codul contravențional, la stabilirea sancțiunii muncii neremunerate în folosul comunității, pentru săvârșirea contravenției prevăzute la art. 78^1 din Codul contravențional, Colegiul apreciază întemeiată soluția instanței de judecată prin care l-a obligat pe PLĂMĂDEALĂ Dumitru să participe la programe probaţionale în modul prevăzut de lege, având ca scop exclusiv reducerea în viitor a altor riscuri de recidivă din partea făptuitorului, or rolul programelor probaţionale este unul de integrare în societate a persoanelor condamnate pentru un delict penal comis, precum şi a înțelege caracterul ilicit al acțiunilor sale, pentru a nu le mai admite în viitor.

15. Astfel instanța de judecată la aplicarea pedepsei a luat în considerație caracterul şi gradul prejudiciabil al contravențiilor săvârșite, de persoana vinovată, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, astfel pedeapsa contravențională fiind o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a contravenientului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit contravenții, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

Mai mult decât atât pedeapsa contravențională are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea contravenientului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi contravenții atât din partea contravenientului, cât şi a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei contravenții i se aplică o pedeapsă echitabilă. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată tine cont de gravitatea contravenției săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din cuprinsul hotărârii, rezultă că instanța de fond a indicat circumstanțe care ar constata cu certitudine că corectarea contravenientului este posibilă doar prin stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 45 (patruzeci și cinci) ore, enumerând circumstanțele constatate: a ținut cont de gravitatea contravențiilor, săvârșită cu intenție, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, precum și de faptul că la caz lipsesc probe ce ar fi confirmat faptul că, anterior cet. PLĂMĂDEALĂ Dumitru ar fi comis fapte similare, fapt pentru care Colegiul consideră că sancțiunea contravențională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este proporțională și oportună, or PLĂMĂDEALĂ Dumitru pentru prima dată comite o astfel de contravenție, iar sancțiunea sub formă de arest contravențional, este o sancțiune mult prea aspră.

Astfel, stările de fapt, dar și circumstanțele în care a fost comisă contravenția incriminată lui PLĂMĂDEALĂ Dumitru, pun în vizorul Colegiului penal incorectitudinea micșorării pedepsei, deoarece, contravenientul a comis cu intenție contravenția prevăzută de art. 78[1], Cod contravențional, iar de către instanța de fond i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în conformitate cu prevederile art. 37 Cod contravențional, iar careva temeiuri privind modificarea pedepsei stabilite contravenientului, de către Colegiul Penal nu au fost reținute.

16. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii contestate.

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.78[1] Cod Contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma

motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea hotărîrii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către apărare în interesele contravenientului în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele.

Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Ion MAZUR în interesele persoanei în privința căruia a fost pornită cauza contravențională PLĂMĂDEALĂ Dumitru, și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.4-2010/2023 din 07 februarie 2024 fără modificări.

17. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Ion MAZUR în interesele persoanei în privința căruia a fost pornită cauza contravențională PLĂMĂDEALĂ Dumitru, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.4-2010/2023 din 07 februarie 2024, în cauza contravențională intentată în privința lui **PLĂMĂDEALĂ Dumitru**, în temeiul art.78[1] Cod contravențional, și menține fără modificări Hotărârea recurată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Oxana ROBU**

Judecătorii **Vitalie BUDECI**

Vladislav SCHIBIN